

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0144 van 27 juni 2012
in de zaak 1112/0446/SA/3/0403

In zake:

de heer ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Thomas RYCKALTS
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolvengracht 38
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 9 februari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 24 november 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde van 8 augustus 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de nv ■■■■■ (hierna de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het afbreken van bestaande constructies en het bouwen van appartementen en een ondergrondse parkeergarage.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 30 mei 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie LAUWERS die loco advocaat Thomas RYCKALTS verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 18 mei 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 23 mei 2012 vastgesteld dat het verzoek tot tussenkomst laattijdig werd ingediend en heeft het verzoek tot tussenkomst bijgevolg onontvankelijk verklaard.

IV. FEITEN

Op 12 mei 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het afbreken van bestaande constructies en het bouwen van appartementen en ondergrondse parkeergarage”*. Het betreft de afbraak van een bestaande woning met toonzaal en magazijn en de bouw van een meergezinswoning met 11 appartementen en een gelijkvloerse kantoorruimte.

In 2008 werd een aanvraag ingediend voor een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van 17 appartementen en een tweede aanvraag voor de bouw van 16 appartementen. De aanvragen werden ingetrokken nadat het project telkens te grootschalig werd bevonden.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 mei 2011 tot en met 26 juni 2011, worden vijf bezwaarschriften ingediend onder meer door de huidige verzoekende partij.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen brengt op 15 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van Malle brengt op 21 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 4 augustus 2011 een voorwaardelijk gunstig advies en sluit zich aan bij het voorwaardelijk gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde van 4 juli 2011 onder de volgende voorwaarden:

“ ...

- *Aan alle bepalingen van de bovenvermelde gewestelijke stedenbouwkundige verordening dient te worden voldaan;*
- *Alle gebouwen en constructies die zijn aangeduid als te slopen, dienen effectief te worden gesloopt;*
- *De bepalingen in het advies van de brandweer van Malle dd. 21/6/2011 dienen strikt te worden nageleefd;*
- *De bepalingen in het advies van het provinciaal Centrum van Toegankelijkheid dd. 21/6/2011 dienen strikt te worden nageleefd.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde verleent op 8 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de aanvrager. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

de gevraagde constructie is functioneel inpasbaar in de omgeving

de aangevraagde constructie heeft weinig tot geen invloed op de plaatselijke mobiliteit

de grootte van de constructie is in verhouding met de bestaande constructies in de onmiddellijke omgeving

Het project gebruikt de beschikbare ruimte op het perceel op een aanvaardbare wijze

het project overschrijdt niet de normale bouwdichtheid in de omgeving

Het ontwerp is aanvaardbaar en past zich voldoende in de omgeving

Er bevinden zich geen cultuurhistorische elementen op het perceel of de onmiddellijke omgeving

Het ontworpen terreinprofiel is aanvaardbaar, rekening houdend met de profielen van de burens en de ligging van de straat t.o.v. de constructies.

De aanvrager dient alle maatregelen te nemen om de hinder (wateroverlast, licht, schaduw) te beperken tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau.

De aanvrager mag geen werken uitvoeren die de leefgezondheid van de omgeving kan aantasten.

De realisatie van de aanvraag heeft enkel een voor de omgeving aanvaardbare aantasting van het gebruiksgenot van andere eigendommen.

De constructie heeft geen effect op de veiligheid van andere percelen

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

De voorwaarden opgelegd door de adviesverlenende instanties na te leven.

advies van het centrum voor toegankelijkheid naleven.

advies van telenet naleven.

advies van pidpa naleven.

advies van de dienst der werken na te leven betreffende riolering en regenwater.

advies van de brandweer naleven.

advies van de mobiliteitsambtenaar.

voor de afbraak van de gebouwen dient de bouwheer te beschikken over een attest voor buitengebruik stellen van de gas- en electriciteitsleidingen van desbetreffende maatschappijen

de afvoerleidingen van het afvalwater en fecalien rechtstreeks aan te sluiten aan de straatriolering zonder gebruik van serfput en/of septische put

Het hemelwater dient te worden opgevangen in een regenwaterput(ten) met een totale inhoud van minimum 35.000 liter. Het regenwater moet hergebruikt worden door gebruik van een pompinstallatie met een minimale aansluiting van 1 WC of wasmachine. De overloop van de put moet worden aangesloten aan een bestaande baangracht of worden afgeleid naar een sterfput.

De woning dient te worden uitgerust met een correct geïnstalleerde rookmelder, volgens de normen van het decreet houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders dd. 08/05/2009 (1)

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 21 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 november 2011 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Vanaf 3,5m gemeten vanaf de linker perceelsgrens tot ongeveer 11m bevindt zich een eerste verspringing in de voorgevel die zich ook doorzet in de achtergevel, en die doorloopt tot in een soort van dakuitsprong op de zolderverdieping. De uitsprong beperkt zich tot 50cm uit de gevellijn, wat gezien de diepte van de voortuin aanvaardbaar kan zijn, temeer daar op die plek de dakerker nog enigszins een schaal aanhoudt die de draagkracht van het terrein en de omgeving niet overschrijdt.

Vanaf 19m te rekenen van de linker perceelsgrens tot 33,5m, springt de voorgevel echter niet alleen 50cm naar voren t.o.v. de voorgevellijn in de straat maar verspringt de bouwdiepte daar drastisch zowel op gelijkvloers als op de verdieping naar 18m, terrassen

niet inbegrepen. Wanneer de terrassen op de eerste verdieping meegerekend worden, bedraagt de bouwdiepte daar zelfs 21,5m, wat niet aanvaard kan worden, gezien de in de onmiddellijke omgeving voorkomende bouwprofielen. Het terrein staat momenteel weliswaar nagenoeg volgebouwd met de huidige garage en autohandelszaak, evenwel dient dit geen excuus te zijn om ook met de nieuwe bebouwing qua schaal af te wijken van hetgeen in de omgeving voorkomt.

Verder voorziet de aanvraag ter hoogte van de voormelde verspringing een zeer grote dakuitsprong zowel aan de voor- als aan de achterkant van het gebouw, met een nokhoogte die maar liefst minstens 3,5m hoger zit dan de nokhoogte van de overige gebouwdelen, een nok die bovendien haaks staat op de nok die evenwijdige met de straat loopt, waardoor een wel zeer zwaar dakelement ontstaat dat niet meer afgestemd is op het gebouwde in de onmiddellijke omgeving. Op de snede kan gezien worden dat ter hoogte van dit dakelement de mogelijkheid ontstaat tot het creëren van een extra bouwlaag, hoewel niet expliciet op de grondplannen vermeld. Het geheel geeft een al te bombastisch effect wat niet in deze omgeving past.

Hoewel een appartementsgebouw met 11 woonegelegenheden op deze plek aanvaardbaar is, past de uitwerking van dit ontwerp zich niet in de omgeving in en dient derhalve geconcludeerd te worden dat de goede ruimtelijke ordening geschaad wordt.

...

Na de hoorzitting van 14 november 2011 beslist de verwerende partij op 24 november 2011 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de in rood aangepaste plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag is gelegen nabij de kern van Schilde en langs een drukke baan die Wijnegem met S'Gravenwezel verbindt en waarlangs reeds een aantal meergezinswoningen, alsook handelspanden voorkomen. De bestaande bebouwing betreft voornamelijk een uitbating van een autoverkoopszaal en garage. In dat licht kan enige verdichting op dit perceel wel toegestaan worden en is een meergezinswoning met een gelijkvloerse kantoorfunctie zeker een aanvaardbare bestemming.

Rechts van het perceel bevindt zich een authentieke hoeve daterend van 1777, namelijk de zogenaamde [REDACTED] die is opgenomen in de inventaris van bouwkundig erfgoed. De aanwezigheid van het nieuwe gebouw verstoort deze hoeve echter geenszins. Het gebouw houdt een voldoende afstand van minimum 3,5m ter hoogte van het balkon rechts acht er op de eerste verdieping. Op andere plaatsen varieert deze afstand tot 5m. dit wordt als voldoende geacht, temeer daar de hoeve op het rechter perceel zich zelf ook op een 11-tal meter van de grens bevindt.

Het terras op de eerste verdieping links sluit aan op het platte dak van de links aanpalende woning. Mogelijks ontstaat hierdoor hinder qua inkijk op deze linker buur. Dit terras moet conform de bepalingen van het burgerlijk wetboek betreffende lichten en zichten een afstand bewaren t.o.v. de gemene perceelsgrens van minstens 1,9m. voor

het overige kan er van schending van de privacy geen sprake zijn aangezien het nieuwe gebouw qua gabarit volledig aansluit op dat van de linker buur.

De mobiliteitsimpact is beperkt. Er worden immers op eigen terrein 18 parkeergelegenheden voorzien voor 11 appartementen wat ruim voldoende is. Uit het inplantingsplan blijkt dat er nog een aantal parkeerplaatsen ingericht zullen worden voor het gelijkvloerse kantoor (vermoedelijk 6). Dit kan tot een gevaarlijke situatie leiden wanneer de wagens die daar parkeren het fietspad zullen dwarsen. Veiliger is om slechts 3 parkeerplaatsen te voorzien evenwijdig aan de weg.

De indeling van de appartementen is aanvaardbaar. Deze zijn voldoende ruim. Er wordt genoeg licht en lucht in de leefruimtes binnengebracht. Alle wooneenheden beschikken over een private buitenruimte.

Er kan geconcludeerd worden dat het nieuwe gebouw een verbetering betekent t.o.v. de bestaande bebouwing die nagenoeg het hele terrein in beslag neemt, dat de draagkracht van het terrein niet overschreden wordt en dat de in de buurt voorkomende gabaritten gerespecteerd worden. Het ontwerp past zich in de omgeving. De aanvraag schaadt de ruimtelijke ordening niet en kan voor vergunning in aanmerking komen onder de voorwaarden zoals ze gesteld worden in het besluit van het college van burgemeester en schepenen d.d. 08/08/2011.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 23 december 2011 conform artikel 4.7.23, §3 VCRO betekend aan de verzoekende partij. Het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging, ingesteld met een ter post aangetekende zending van 9 februari 2012, is derhalve tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij is eigenaar van een op de inventaris van het bouwkundig erfgoed ingeschreven woning met perceel dat eensdeels aan de rechterzijde van het vergunde project, anderzijds in het verlengde van de achtergevel van het vergunde project is gelegen.

De verzoekende partij stelt dat het project een schending van de privacy die zij thans in haar tuin geniet, zal inhouden. Een woning voor 11 gezinnen zal ook een sterke toename aan verkeersbewegingen en parkeerhinder met zich meebrengen en dat in tegenstelling tot de huidige bewoning door één gezin.

De omvang en de inplanting van het project zorgen er tevens voor dat de op de inventaris van het bouwkundig erfgoed opgenomen woning van de verzoekende partij niet tot haar recht komt, waardoor het rustig woongenot en de beleving van haar eigendom wordt verstoord.

2.

De verwerende partij heeft geen nota ingediend en lijkt het belang van de verzoekende partij niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De verzoekende partij kan in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel of de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat de ingeroepen hinder een weerslag heeft op haar privacy en woongenot en valt het niet te ontkennen dat er een causaal verband kan bestaan met de uitvoering van de bestreden beslissing. De verzoekende partij beschikt dan ook over een voldoende persoonlijk, actueel en direct belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Het project voorziet in bouwdieptes tot 21m, waarbij op het gelijkvloers tuinen van ca. 10 meter voorzien worden en op eerste en tweede verdieping tesamen – met rechtstreeks uitzicht op de tuin van de verzoekende partij – 81 ramen worden voorzien.

Op één plaats moet een afstand van minder dan 3 meter ten opzichte van het perceel van de verzoekende partij worden waargenomen, en voor het overige worden slechts beperkte afstanden tot het perceel van de verzoekende partij bereikt, die niet van die aard zijn verzoekende partij enige privacy te kunnen garanderen.

Het vergunde project zal ten ook ontegensprekelijk een schending van de privacy die verzoekende partij heden in diens tuin geniet, inhouden, die gelet 11 gezinnen op diens tuin en woonst zullen uitkijken, onaanvaardbaar te noemen is.

...

De grote omvang en de zeer dicht bij de perceelsgrenzen voorziene inplanting van het vergunde project, belet dat de in de inventaris van bouwkundig erfgoed opgenomen woning van de verzoekende partij tot haar recht komt.

Het vergunde project zal bijgevolg diens rustig woongenot en de beleving van zijn eigendom (leefklimaat), temeer als gevolg van dat verzoekende partij tevens moet uitkijken op een grotesk en onregelmatige project, grondig verstoren, dit nochtans ter hoogte van een woning en percelen die langs achterzijde volledig grenzen aan ongeschonden agrarisch gebied en in de verte natuurgebied.

...

Bovendien voorziet het vergunde niet in aangepaste parkeerplaatsen voor bezoekers en voor bezoekers van de kantoorruimte, zodat moet worden verwacht dat de parkeerdruk op het openbaar domein ter hoogte van het perceel van de verzoekende partij, en mogelijks zelfs op het perceel van de verzoekende partij, tot een onaanvaardbaar niveau van parkeerhinder zal worden gebracht.

...”

De verzoekende partij verwijst naar arresten van de Raad van State waarin de Raad van State een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij de bouw van een appartementsgebouw aanvaard heeft. De verzoekende partij stelt dat zij als particulier slechts zeer moeilijk enig herstel zal kunnen krijgen en dat de schending van de privacy en parkeerhinder niet tot zeer moeilijk in geval van een eventuele vernietiging geremedieerd zal kunnen worden.

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad

voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De verzoekende partij voert aan dat door het bestreden project haar op de inventaris van het bouwkundig erfgoed opgenomen woning niet (langer) tot haar recht komt. De verzoekende partij geeft evenwel niet concreet aan wat hieronder precies dient begrepen te worden. De enkele omstandigheid dat de woning van de verzoekende partij werd opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed impliceert vanzelfsprekend niet dat op de aanpalende percelen geen gebouwen meer zouden kunnen opgericht worden en houdt op zich bijgevolg geen nadeel in dat voldoende ernst vertoont om in voorkomend geval de schorsing van de bestreden beslissing te verantwoorden.

Zowel de woning van de verzoekende partij als de vergunde meergezinswoning zijn bovendien gelegen in een voor woningbouw bestemd gebied waarvoor, bij gebreke aan een bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan, geen bijzondere stedenbouwkundige voorschriften gelden. In een dergelijk gebied moet van de bewoners een normale mate van tolerantie verwacht worden alvorens er sprake kan zijn van een radicale ingreep in hun privacy, leefomgeving en woongenot. Het is aan de verzoekende partij om het verbreken van dit relatieve evenwicht aan te tonen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zulks evenwel nalaat. Zij legt met betrekking tot de nadelen die zij middels de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen geen enkel stuk voor. De verzoekende partij brengt geen foto's of plannen bij waaruit de oriëntatie, inplanting of indeling van haar woning ten opzichte van het bestreden project kan afgeleid worden. Bij gebrek aan voldoende concrete en precieze gegevens is het voor de Raad onmogelijk om de ernst van de ingeroepen nadelen, meer specifiek de inkijk, de verstoring van het woongenot en de parkeerhinder, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Wat het aangevoerde onaanvaardbare niveau van parkeerhinder betreft, dient de Raad vast te stellen dat het project voorziet in een ondergrondse parkeergarage die plaats biedt voor 18 voertuigen terwijl de meergezinswoning 11 woongelegenheden telt zodat het door de verzoekende partij ingeroepen nadeel veeleer een hypothetisch karakter lijkt te hebben.

3.

In zoverre de verzoekende partij nalaat de ernst van de door haar ingeroepen nadelen concreet aan te tonen, is een onderzoek van het eventueel moeilijk te herstellen karakter ervan evenmin aan de orde.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0446/SA/4/0403.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 juni 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER